

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det hr. Carsten Hansen, og jeg gør opmærksom på, at det er en ekstraordinær spørgerunde til ministeren, så der er kun ét spørgsmål pr. deltager.

Kl. 15.05

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg er selvfølgelig glad for, at ministeren står ved den aftale, vi har lavet; det havde jeg også regnet med.

Men ministeren må jo give os ret i, at dagen før vi skal behandle en folkeskoleaftale, som vi opfatter som en god aftale – det tror jeg også ministeren gør – der i hvert fald giver et løft på omkring 300 mio. kr. på både timer og minimumstimer, melder finansministeren ud til dagspressen, at vi i hvert fald må forstå det sådan, at nu skal der være smalhans i folkeskolen. Det gør os voldsomt urolige i Socialdemokratiet.

Jeg vil godt sige, at når man har taget en række nye værktøjer i brug, altså skattestop, strammere aftaler osv., er vi selvfølgelig meget optaget af, at den gode aftale, vi har fået lavet, ikke bliver udhulet af finansministeren, så det bliver økonomitænkning og ikke uddannelsespolitisk tænkning, der er gældende. Ministeren må forstå, at jeg er glad for, at vi nu har fået bekræftet, at sådan går det i hvert fald ikke.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Thomas Adelskov som ordfører.

Thomas Adelskov (S):

Den danske folkeskole er ikke så ringe endda, snarere tværtimod. Vi har en ganske god folkeskole, hvor hundredtusinder af børn og unge færdes daglig og i skolens sociale fællesskab forbereder sig på at møde livets mange udfordringer.

I en splittet verden er folkeskolen et af de få tilbageværende samlingspunkter, hvor alle kan mødes uanset social baggrund, og hvor man også er sammen længe nok til at samles om vort samfunds fælles værdier: respekten for hinanden, omsorg og solidaritet. Folkeskolen er ikke tidløs, tværtimod er folkeskolen jo udtryk for den samtid, vi lever i, og den fremtid, vi forventer at vores børn på en eller anden måde vil møde, og som de skal rustes til. Derfor er folkeskolen også altid til debat. I medierne, i kommunalbestyrelserne, i skolebestyrelserne, på lærerværelserne, i elevrådene, i familierne og i Folketin-

get diskuteres skolen, dens indhold, dens anvendelse af ressourcer og dens mål.

I juni 2002 satte Socialdemokraterne sig en række mål for ændringerne i en kommende folkeskole. Det var ændringer, som vi fandt centrale for forhandlingerne om ændringer i kommende folkeskoleforlig. At efterårets forhandling udviklede sig noget farceagtigt, er vist uomtvisteligt, men det afgørende for os har været en fortsat bred forankring af folkeskolen hen over midten i Folketinget samt at fastholde folkeskolen som en rummelig folkeskole med sammenhængskraft og muligheder for at udvikle og eksperimentere. De mål er nået med folkeskoleforliget og det lovforslag, som behandles her i dag.

Børns læring starter ikke i skolen, men foregår længe før og længe efter mødet med folkeskolen, og derfor har vi også lagt vægt på førskolealderen og en øget indsats for sprogstimulering tidligt i børnenes liv. Socialdemokratiet havde gerne set, at vi kunne have enedes om at gøre børnehaveklassen obligatorisk, men vi er godt tilfredse med indholdsbeskrivelsen, der sætter mål for børnehaveklassen og dermed styrker indskolingen og sammenhængen mellem børnehaveklassen, 1., 2. og 3. klasse.

Indsatsen mod den sociale arv er en af de centrale opgaver for vores fælles folkeskole, og derfor er Socialdemokraterne også godt tilfredse med den fokus, som folkeskoleforliget har sat på netop dette område. Vi skal, og skolen skal være bedre til at bryde de normer og rammer, der gør, at nogle børn og unge har svært ved at bryde med forældrenes sociale placering.

Fagligheden styrkes, og der afsættes flere timer i folkeskolen til dansk, matematik, naturfag og idræt. Også historie styrkes, og de sproglige kompetencer øges ved, at engelskundervisningen fremover påbegyndes i 3. klasse. Der sættes klare minimumstal for folkeskolen, og mulighederne for tværfaglighed og eksperimenter øges ved indførelse af årsnorm i den fælles folkeskole, hvilket netop har været kerneønsker hos os. Vi har ligeledes været optaget af brobygningen mellem folkeskolen og ungdomsuddannelserne; en optagethed, som jo også kan genkendes i folkeskoleforliget.

Et af Socialdemokraternes mål med folkeskoleloven har været, at folkeskolen skal have større rummelighed, og undervisningens fokusering på den enkeltes færdigheder får efter vores opfattelse også bedre vilkår med dette lovforslag. Det sker bl.a. ved, at vi nu lovliggør den praksis, at eleverne i kortere perioder kan inddeles i hold